

MED PILOTI

Bilo je leta 1956, ko sem obiskoval prvo civilno šolo učiteljev letenja, Letalsko akademijo v Vršču.

Ob ugodnih vremenskih razmerah smo imeli včasih nekaj prostih dni in smo si privoščili kakšen krajši izlet. Takrat smo šli na bajer, kjer so včasih kopali gramoz. Tam smo preživeli čudovit dan, se kopali, sončili in se predajali lepim mislim. Ko smo se vračali, smo se spotoma ustavili tudi v pravoslavnem samostanu, kamor nas je povabil eden izmed domačinov. Ta samostan so nekoč imeli Romuni in je bil nedaleč od njihove meje.

Že ob vhodu nas je presenetilo čudovito okolje, urejen vrt in veličastna zgradba. Sledili smo našemu gostitelju skozi poslopje, nato pa je odpeljal v njihovo vinsko klet na pokušino vina. Vodja naše skupine je vedel, kako si kolegi radi pomagajo tehtati kozarčke, zato je naročil šoferju, naj nas raje počaka pri avtu in popazi nanj, saj bomo sami našli pot nazaj. Domačini so bili ponosni na svoje vino in so nam predstavljali vsa vina, ki so jih premogli. Po obilni zakuski vina nismo več pokušali, temveč smo si z njim gasili žejo. V naši skupini smo prevladovali Slovenci in vsi smo se naenkrat veselo zavrteli, kot se vrtijo vinske mušice pod snopi žarometov.

Vodja skupine nam je moral glasno pokazati izhod in neradi smo ga poslušali. Po strmih stopnicah smo prisopihali na zrak, kjer je naša eskadrilja s svojimi akrobacijami dokaj klavrno končala. Na vrtu smo kot grablje in vile popadali med dehteče gartrože in naredili pravi cvetlični aranžma. Vendar nas zaradi posmečovanja in hihitanja mimo-idočih nun njihova redovnica ni pustila varovati njihovih vrtov.

Nune so nas postrojile na hodnik in poskušale narediti vod pokončnih mož. Z obkladki na glavah smo stali nemočni, kot da bi se vrnili iz najtežje bitke, nune pa so nas hrabrile in nam močile obkladke tako nežno, kot da so bile naši angeli varuhi.

Redovnica je pripeljala našega šoferja in skupaj z vodjo sta nas kot vreče naložila v avto, mi pa smo molčali in si tiščali obkladke na glavo.

Naslednji dan smo raje ostali na trdnih tleh, šofer pa nam je v posmeh vseh zatrdil, da se tako slabo že dolgo nismo odrezali in da so nam v pomoč lahko še samo nune.